

forbedring, har man ved det foreliggende Lovforslag søgt at yde de Embeds- og Bestillingsmænd, hvis Lønninger ikke udredes af de samlede til Administrationens Raadighed stillede Summer, for hvis Vedkommende det i de senere Finantsaar bevilgede Tillæg fremdeles er opført paa Finantslovsforslaget 1880—81, en midlertidig Lønningsforbedring for det kommende Finantsaar.

Ved det foreliggende Lovforslag har man i Overensstemmelse med, hvad der gjentagne Gange af Lovgivningsmagten først for Fællesomraadets Vedkommende og siden 1870 for samtlige Administrationsgrenes Omraade er fastslaaet, foreslaaet at yde Lønningsforbedringen gennem et procentvis bestemt Tillæg efter en aftagende Stala fremfor at gjenoptage den tidligere for det særlige tongerigste Omraade benyttede, men senere forlattede Beregningsmaade, der rettede sig efter Priserne paa visse Livsfornødheder, idet, som det ogsaa har vist sig, Forholdet mellem Fornødenhederne og Værdimaaleren ingenlunde finder sit Udtryk i en enkelt bestemt Vares eller Varegruppes Pris. Det skal i saa Henseende oplyses, at Resultatet af de for det særlige Omraade givne midlertidige Lønningsstillægsbestemmelser, der for 18^{57/57}—^{58/58} hvilede paa det saakaldte Bygprincip (jfr. Lov af 28de Febr. 1856, 15de Febr. 1857 og 29de Decbr. 1857) og for 18^{59/60}—^{60/61} paa det senere i Lønningsloven af 19de Febr. 1861 fastslaaede Blandingsfædprincip (jfr. Lov af 30de Decbr. 1858 og 24de April 1860), har været, at en Lønning paa 4,000 Kr. og derover erholdt i Tillæg i 18^{56/57} 812 Kr., i 18^{57/58} 512 Kr., i 18^{58/59} 268 Kr., i 18^{59/60} 276 Kr., i 18^{60/61} 400 Kr., i 18^{61/62} 568 Kr., i 18^{62/63} 648 Kr., i 18^{63/64} 428 Kr., i 18^{64/65} 136 Kr., i 18^{65/66} », i 18^{66/67}—^{69/70} 648 Kr.

Idet man saaledes har fundet det rettest fremdeles at følge den ved Lov af 27de Mai 1856 og de senere sig dertil sluttende Love betraadte Vej, skal man oplyse følgende:

Ved Loven af 27de Mai 1856, der gjaldt for Finantsperioden 1856—58, fastsattes følgende Stala:

af de første 800 Kr.	30 pCt.
— næste 800 —	25 —
— — 800 —	20 —
— — 800 —	15 —

saat at Maximum 720 Kr. naaedes ved en Lønning paa 3,200 Kr.

I de paafølgende 9 Aar indtil 31te Marts 1867 var Stalaen (jfr. Lovene af 31te Marts 1858, 22de Novbr. 1859, 16de April 1862, 27de Novbr. 1863 og 11te Mai 1866)

af de første 800 Kr.	24 pCt.
— — 800 —	20 —
— — 800 —	16 —
— — 800 —	12 —

saat at Maximum 576 Kr. naaedes ved en Lønning paa 3,200 Kr.

For de paafølgende Finantsaar (jfr. Lov af 11te Mai 1866, Finantslovene for 18^{68/69} og ^{69/70} samt Lov af 26de Marts 1870 § 9) blev Stalaen

af de første 600 Kr.	24 pCt.
— næste 600 —	20 —
— — 600 —	16 —
— — 600 —	12 —

saat at Maximum eller 432 Kr. naaedes ved en Lønning paa 2,400 Kr.

Den i det foreliggende Lovforslag optagne Stala 12 pCt. af de første 2000 Kr. og 8 pCt. af de næste 2000 Kr. nærmer sig, hvad Maximum angaar, mest den sidstnævnte Stala (400 Kr. mod 432 Kr.), men giver i det Hele et betydeligt lavere Tillæg, idet Maximum først opnaas ved 4000 Kr. istedetfor ved 2400 Kr.

Sluttelig skal det endnu bemærkes, at den finantsielle Betjendning af Lovforslaget navnlig under Hensyn til Bestemmelsen i § 3 Nr. 5 vel ikke med Nøjagtighed kan opgives, men at Udgiften for Statskassen næppe turde overstige 800,000 Kr.